

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobců: a) X
sídlem X

b) X
sídlem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, Šumperk

proti

žalovanému: Celní úřad pro Liberecký kraj
sídlem České mládeže 1122, Liberec 3

o žalobě žalobce a) a žalobce b) proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, a žalobě žalobce b) rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba žalobce a) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Ve věci žaloby žalobce a) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žaloba žalobce b) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, se odmítá.
- IV. Ve věci žaloby žalobce b) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalobci b) se k rukám jeho zástupce Mgr. Michala Varmuži, advokáta, vrací z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- VI. Rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- VII. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) k rukám jeho zástupce Mgr. Michala Varmuži, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 10. 1. 2020, doručenou krajskému soudu téhož dne a zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 4/2020, se žalobci domáhali 1) zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobce a) proti zadržení a odnětí věcí a 2) uložení povinnosti žalovanému navrátit zadržená zařízení X a další zadržené věci dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 17. 10. 2019, č. j. X, do provozovny žalobce a) na adrese X, X, X, nebo je jinak vydat žalobci a) a žalobci b). Žalobce b) se dále domáhal zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o jeho námitkách proti zadržení a odnětí věcí.
2. Výrokem I. usnesení krajského soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 59 A 4/2020-306, byl ve smyslu § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *per analogiam* žalobní návrh 2) ve vztahu k žalobci a) vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 53/2020. Výrokem II. téhož usnesení byl ve smyslu § 39 odst. 2 s. ř. s. *per analogiam* žalobní návrh 2) ve vztahu k žalobci b) vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále

vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 54/2020. Pod sp. zn. 59 A 4/2020 bylo nadále vedeno řízení o žalobním návrhu 1) ve vztahu k oběma žalobcům a o žalobním návrhu 3) ve vztahu k žalobci b).

3. Ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, nevyhověl námitkám žalobce a) proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“). V odůvodnění tohoto napadeného rozhodnutí uvedl, že úřední záznam o zadržení věcí, v němž byl žalobce a) označen jako dozorovaná osoba, obsahoval veškeré zákonné náležitosti podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 7 Afs 239/2017-36, ředitel žalovaného konstatoval, že zadržení věcí je opatřením předběžné povahy, k jehož realizaci postačuje důvodné podezření kontrolujícího orgánu, že k porušení zákona došlo. To je odůvodněno zejména v situaci, kdy dotčené přístroje odpovídají vzhledu technických zařízení sloužících k provozování hazardní hry, nacházejí se v místě, které svým provozem odpovídá provozu herny, a kdy byly též uskutečněny kontrolní nákupy, jež byly dokumentovány videozáznamy. Odkaz dozorované osoby na spis sp. zn. X vedený u žalovaného dokládá pouze, že žalovaný a dozorovaná osoba jsou ve sporu.
4. Nájemní smlouva při zadržení věcí předložena nebyla a dozorovaná osoba se k věci odmítla vyjádřit. V projednávaném případě nebylo doloženo a ani ze zahájené kontroly nebylo zjevné, že zadržené věci vlastnil a provozoval žalobce b). S námitkami předložená nájemní smlouva blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení. Na základě skutečnosti, že předmětná provozovna byla dle živnostenského rejstříku provozována žalobcem a) a žalobce b) v prostorech neměl evidovanou provozovnu ani sídlo, považovali zaměstnanci žalovaného žalobce a) za osobu, která měla v době zadržení věcí u sebe, a zároveň za dozorovanou osobu. S námitkami předložená dohoda o provedení práce, nájemní smlouva a fotodokumentace budou předmětem dokazování v navazujícím řízení před správním orgánem. Ředitel žalovaného argumentoval, že podstata institutu zadržení není založena na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem zadržených věcí, ale zadržení věcí směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách o zadržení věcí je vázáno na dozorovanou osobu, se kterou bylo na místě jednáno, nemohlo dojít k porušení § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“).
5. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72 žalovaný uvedl, že kontrolní hlídka nezkoumala všechny herní varianty popsané v pravidlech hry, ale to, zda bylo na předmětných herních technických zařízeních možné hrát hru, jež naplňuje znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, takový režim hry našla a zdokumentovala na videozáznamu. Tuto skutečnost nevyvrátily ani dozorovanou osobou předložená pravidla a popis hry, neboť tyto podklady pojednávají o určitých modelových příkladech v jejich ideálním celku a nereflektují situaci zjištěnou a zachycenou při kontrole. Předloženým protokolem o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. X a rozhodnutím ředitele Celního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. X argumentovala dozorovaná osoba selektivně a bylo jimi toliko doloženo, že celní správa postupuje v obdobných případech obdobně a nemohlo tak být narušeno legitimní

očekávání dozorované osoby.

6. Ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, zamítl námitky žalobce b) proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách jako podané osobou neoprávněnou, neboť v rámci kontroly byla ustanovena dozorovanou osobou osoba odlišná od žalobce b).

II. Žaloba

7. Žalobci tvrdili, že žalobce b) měl od žalobce a) pronajatý prostor k provozování technických zařízení se soutěží Pegasus a tuto soutěž také provozoval, což mělo být žalovanému známo již ze správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. X, z označení provozovny jako provozovny žalobce b) a z oznámení vyvěšeného u zadržených zařízení o užívání prostoru žalobcem b). Toto dokládali podnájemní smlouvou se zákresem pronajatého místa. Obsluhu zařízení zajišťoval žalobce b) svými zaměstnanci. Dne 17. 10. 2019 provedl žalovaný kontrolu v uvedené provozovně žalobce a), při které zadržel dvě zařízení se soutěží Pegasus, hotovost a listiny, o čemž sepsal úřední záznam o zadržení věcí, v němž označil žalobce a) jako dozorovanou osobu, jež je podezřelá z provozování hazardní hry bez povolení. Proti opatření o zadržení věcí podali žalobci společně námitky, námitkám žalobce a) ředitel žalovaného nevyhověl napadeným rozhodnutím a námitky žalobce b) ředitel žalovaného zamítnul rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, jako podané osobou neoprávněnou.
8. Nezákonnost zadržení věcí a následných rozhodnutí o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věcí žalobci spatřovali v tom, že zařízení žalovaný zadržel, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry. Žalobci také namítali nepřezkoumatelnost obou napadených rozhodnutí z důvodu absence důvodů pro rozhodnutí a nevypořádání se s námitkami účastníků. Žalobci dále vysvětlovali důvody, pro které nelze považovat provoz předmětných zařízení za hazardní hru, a v tomto směru namítali nedostatek skutkových zjištění žalovaného. Zejména tvrdili, že v soutěži Pegasus nefunguje žádný generátor náhody a všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem; jediné, co soutěžící nezná, jsou otázky v X bance, jejichž zodpovězení ovšem nezávisí na náhodě, nýbrž na znalostech soutěžícího. K důkazu žalobci vedle obsahu správního spisu navrhovali také procesní podání, rozhodnutí, protokoly o kontrole a videozáznamy z jiných správních řízení a znalecký posudek č. X vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žilíně.
9. Z uvedených důvodů žalobce a) a žalobce b) navrhovali, aby soud zrušil napadené rozhodnutí ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, dále žalobce b) navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, a aby a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobcům přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že jeho zaměstnanci provedli dne 17. 10. 2019 v uvedené provozovně žalobce a) kontrolu, kdy zjistili, že se v ní nacházely dva kusy herních zařízení typu X. Tzv. kontrolní nákupy nebyly při kontrole provedeny, neboť

došlo ke vzdálenému odpojení zařízení od serveru. Zaměstnanci žalovaného došli k závěru, že uvedená zařízení svým vzhledem, užitím a umístěním v prostoru herny odpovídají vzhledu technických zařízení sloužících k provozování hazardních her a pojali důvodné podezření na provozování hazardní hry bez povolení. Proto došlo k zadržení a odnětí uvedených zařízení a souvisejících věcí. Žalobce a) byl označen jako dozorovaná osoba.

11. Žalobci nebylo doloženo a ani ze zahájené kontroly nebylo zjevné, kdo zadržené věci vlastnil a provozoval. Předložená nájemní smlouva blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení. Vzhledem k tomu, že předmětná provozovna byla dle živnostenského rejstříku provozována žalobcem a), považovali zaměstnanci žalovaného žalobce a) za osobu, která měla v době zadržení věci u sebe, a zároveň za dozorovanou osobu. Žalovaný konstatoval, že předložená nájemní smlouva a dohoda o provedení práce budou předmětem dokazování v dalším řízení před správním orgánem. Následně se žalovaný vyjádřil k povaze hry a prvku náhody v ní.
12. Nebylo účelem rozhodnutí ředitele o námitkách podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách, zabývat se detailním rozбором skutkového stavu přestupku, z jehož spáchání je žalobce a) podezřelý, a o kterém bude vedeno samostatné správní řízení. Ke zjištěním jiných celních úřadů včetně jejich popisů skutkových zjištění žalovaný konstatoval, že jimi není vázán. O osudu zadržených technických zařízení bude rozhodnuto taktéž až v navazujícím správním řízení.
13. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, a vysvětlil, že vzhledem k tomu, že měl v době, kdy se námitkami žalobců zabýval, k dispozici pouze smlouvu o podnájmu prostor sloužících podnikání č. VDS/2019/00186, která byla vůči zadrženým technickým zařízením zcela nekonkrétní a nebylo možné podle ní zařízení ztotožnit, považoval za dozorovanou osobu ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách toliko žalobce a) a námitky žalobce b) zamítl, protože byly podány neoprávněnou osobou.
14. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

15. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že dne 17. 10. 2019 byla zaměstnanci žalovaného v provozovně na adrese X, X, X provedena kontrola, v rámci níž bylo zjištěno, že existuje důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním dvou technických herních zařízení typu Pegasus naplňujících znaky § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách dochází k porušování uvedeného zákona tím, že žalobce a) jako dozorovaná osoba provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Zaměstnanci žalovaného provedli proto zadržení uvedených zařízení s příslušenstvím a finanční hotovosti ve výši 8 200 Kč, o čemž byl sepsán úřední záznam. Jednatel žalobce a) pan J. L. jako osoba, která měla v době kontroly věci u sebe, odmítl podat vysvětlení.
16. Dne 22. 10. 2019 podali žalobce a) společně s žalobcem b) námitky proti uloženému

opatření o zadržení věcí, v nichž uvedli, že provozovatelem zadržených zařízení a organizátorem soutěže Pegasus provozované jejich prostřednictvím byl žalobce b), nikoliv žalobce a), ten nebyl ani vlastníkem či jejich nájemcem. Zadržená zařízení byla v provozovně žalobce a) umístěna na základě nájemní smlouvy uzavřené s žalobcem b) a obsluhu zařízení a výplatu výher prováděl žalobce b) svými zaměstnanci. Dále žalobci namítali, že soutěž provozovaná na zadržených zařízeních neobsahuje prvek náhody. Přílohou námitek byla smlouva o podnájmu prostor sloužících podnikání č. X, dohoda o provedení práce mezi žalobcem b) a panem X a další listiny.

17. Na základě předložené smlouvy o podnájmu prostor přenechal žalobce a) jako nájemce uvedené provozovny žalobci b) jako podnájemci do užívání část uvedené provozovny o výměře 3,38 m² za účelem zřízení provozovny, ve které bude žalobcem b) zahájen provoz internetových zařízení sloužících k zobrazování databázových aplikací. Předmětem předložené dohody o provedení práce uzavřené mezi žalobcem b) jako zaměstnavatelem a panem X jako zaměstnancem byla obsluha internetových zařízení s místem výkonu práce v předmetné provozovně žalobce a).
18. Ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, nevyhověl námitkám žalobce a) proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Námitky žalobce b) ředitel žalovaného zamítnul rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, jako podané osobou neoprávněnou.

V. Posouzení věci krajským soudem

19. Napadená rozhodnutí a řízení jejich vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
20. Podle § 5 zákona o hazardních hrách *se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
21. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách *osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.*
22. Podle § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách *dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinna zadržené věci osobě pověřené dozorujícím*

orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.

23. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
24. Podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách *trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržaná věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.*
25. Není pochyb o tom, že rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy takovým úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti osob. Protože se jedná v daném správním řízení o rozhodnutí konečné, není vyloučeno ze soudního přezkumu ani podle § 70 písm. b) s. ř. s. (shodně rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, či Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51, rozsudky dostupné na www.nssoud.cz). Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. ovšem pro existenci aktivní legitimace žalobce vyžaduje, aby takovým rozhodnutím bylo takto zasahováno právě do práv a povinností žalobce, zároveň musí žalobce tvrdit, že byl na svých právech tímto rozhodnutím, nebo řízením, kterému mu předcházelo, zkrácen (k těmto otázkám viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikovaný pod č. 906/2006 Sb. NSS, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).
26. Soud se nejdříve zabýval aktivní věcnou legitimací žalobce a) k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí ze dne 1. 11. 2019, č. j. X. V daném případě byl právě žalobce a) žalovaným označen jako dozorovaná osoba, byl mu doručen úřední záznam o zadržení věci a podal proti opatření o zadržení věci námitky. Napadeným rozhodnutím správní orgán rozhodoval o námitkách žalobce a) a žalobci a) pravomocně stvrdil faktickým zadržením věci založenou veřejnoprávní povinnost strpět zadržení věci, které měl před jejich zadržením ve své dispozici, a to do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejichž užíváním docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
27. Z žaloby vyplývá, že žalobce a) tvrdí možnost dotčení své právní sféry tím, že žalovaný z jeho dispozice zařízení zadržel a odňal, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry, v důsledku čehož znemožnil provozování

soutěže Pegasus prostřednictvím zadržených zařízení. Podmínky aktivní procesní žalobní legitimace tak byly splněny a soud se mohl zabývat otázkou aktivní věcné legitimace žalobce a). Vyřešení této otázky je závislé na tom, jaké postavení žalobci a) ve vztahu k žalovanému svědčilo, tedy zda měl žalobce a) postavení dozorované osoby podle § 121 zákona o hazardních hrách.

28. Nejvyšší správní soud se již obdobnými případy zabýval v rozsudcích ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 206/2019-53, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 269/2019-43, ze dne 28. 5. 2020, č. j. 3 As 255/2019-49 či ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 As 300/2019-33. V těchto rozsudcích k výkladu citovaných ustanovení zákona o hazardních hrách konstatoval, že osobou, která má věc v době zadržení u sebe, a dozorovanou osobou, nemusí vždy být jeden a týž subjekt. Dozorovaná osoba totiž nemusí být při výkonu dozoru - při zadržení, respektive odnětí věci - vůbec přítomna. Obě uvedené osoby jsou povinny zadrženou věc dozorujícímu orgánu vydat, jen dozorovaná osoba je však povinna hradit náklady spojené se skladováním zadržené věci a pouze ona má právo podat námitky proti uloženému opatření o zadržení věci.
29. Nejvyšší správní soud v citovaných rozsudcích dále uvedl, že zákon o hazardních hrách výslovně nevymezuje, koho lze považovat za dozorovanou osobu. Odkázal proto na kontrolní řád, který je obecnou úpravou výkonu kontroly orgány moci výkonné, jejíž zvláštní podmínky jsou zakotveny v zákoně o hazardních hrách. Již v rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„kontrolní řád pak rozlišuje jednak postavení kontrolované osoby a jednak povinné osoby. Povinnou osobou je podle jeho § 5 odst. 2 písm. a) osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela“*.
30. Uvedeným srovnáním postavení dvou kategorií osob při provádění kontroly podle kontrolního řádu došel Nejvyšší správní soud ve vztahu ke sporu o zadržení věci podle zákona o hazardních hrách k závěru, že *„ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného, je dozorovanou (kontrolovanou) osobou. Naproti tomu ten, kdo pouze umožnil provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry, například i tím, že poskytne část stavby k umístění uvedené věci a současně je přítomen výkonu dozoru, je pouze povinnou osobou, kterou tíží jen některé povinnosti, stanovené v § 121 zákona o hazardních hrách. Z podstaty věci má také tato povinná osoba méně práv, než osoba dozorovaná (kontrolovaná), do jejíchž práv může být zasazeno významněji.“* Tento rozsudek navíc výslovně vyloučil užití rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, kde je za provozovatele hazardní hry označen i ten, kdo vědomě a aktivně vytvářel podmínky, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, neboť toto vymezení bylo učiněno jen z hlediska deliktů odpovědnosti.
31. Z uvedeného vyplývá, že dozorovanou osobou ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je osoba provozující hazardní hru ve smyslu § 5 tohoto zákona. Tato osoba je, jak již bylo uvedeno výše, oprávněna podat námitky podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af

26/2019-51, k uvedené judikatuře Nejvyššího správního soudu logicky doplnil, že „osoba, která toliko pronajme část své provozovny k umístění a provozování herních technických zařízení, není dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách a nepřísluší jí tedy ani právo podat námitky.“

32. Ze skutkových zjištění, učiněných v projednávané věci plyne, že žalobce a) ve vztahu k provozování soutěže Pegasus prostřednictvím zadržených zařízení právě jen poskytl část své provozovny k umístění herních zařízení. Z písemností předložených žalobcem a) a žalobcem b) společně s námitkami proti uloženému opatření o zadržení věci jednoznačně vyplynulo, že herní zařízení provozoval žalobce b), který také k obsluze těchto zařízení měl svého zaměstnance na základě dohody o provedení práce. Interpretoval-li žalovaný institut zadržení věci podle § 121 zákona o hazardních hrách tak, že při určování dozorované osoby nezáleží na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem soutěže provozované prostřednictvím zadržené věci, ale zadržení věci směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe, a na základě této premisy pak dovozoval u žalobce a) postavení dozorované osoby z toho, že žalobce a) měl zadržená zařízení v době zadržení ve své provozovně evidované v živnostenském rejstříku, že žalobce b) neměl v živnostenském rejstříku žádnou provozovnu ani sídlo a že předložená podnájemní smlouva uzavřená mezi žalobcem a) a žalobcem b) blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení, pak zatížil své rozhodnutí vadou.
33. Žalovaný tedy pochybil, pokud žalobce a) považoval za dozorovanou osobu a vypořádal jeho námitky proti uloženému opatření o zadržení věci meritorně tak, že je zamítl pro nedůvodnost, neboť jeho námitky měly být zamítnuty jako podané osobou neoprávněnou. Tato vada napadeného rozhodnutí však nebyla způsobilá zkrátit tvrzené veřejné subjektivní právo žalobce a) na provozování soutěže Pegasus prostřednictvím zadržených zařízení, neboť žalobci a) z podsady věci ani takové tvrzené právo nenáleželo, neboť nemá jednak soukromoprávní titul, ať už vlastnický či nájemní, k zadrženým zařízením a ani není z hlediska veřejnoprávního provozovatelem soutěže Pegasus, která byla žalovaným označena jako hazardní hra. Soud toliko podotýká, že je povolán poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli bdít nad bezvadností výkonu veřejné správy. Soudní řád správní je normou „obránnou“, nikoli „kontrolní“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, publikované pod č. 1764/2009 Sb. NSS).
34. Nebyl-li žalobce a) aktivně věcně legitimován k podání námitek proti uloženému opatření o zadržení věci, byť žalovaný tyto námitky v napadeném rozhodnutí meritorně vypořádal a zamítl, pak nemůže být žalobce a) ani aktivně věcně legitimován k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím, kterým byly jeho námitky zamítnuty, tedy nebyl žalobce a) na svých právech zkrácen a soud proto žalobu žalobce a) proti napadenému rozhodnutí zamítnul (srov. obdobně rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51).
35. Dále se soud se zabýval aktivní věcnou legitimací žalobce b) k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí ze dne 1. 11. 2019, č. j. X. Odmítnutí návrhu proto, že byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., lze vyhradit pouze případům nedostatku procesní legitimace a jen zcela zjevným nedostatkům legitimace

věcné, zjiitelným bez pochyb okamžitě, zpravidla již z návrhu samotného (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59). Z žaloby i z přiložených napadených rozhodnutí je zjevné, že žalobce a) a žalobce b) podali dne 22. 10. 2019 společným podáním námitky proti uloženému opatření o zadržení věcí. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, rozhodl o námitkách žalobce a) a rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, rozhodl o námitkách žalobce b). Žalobcem b) napadené rozhodnutí ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, bylo vydáno ve věci jiného účastníka řízení a pouze tomuto účastníkovi náleží právo domáhat se přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného žalobou v rámci soudního přezkumu. Do práv a povinností žalobce b) bylo v projednávaném případě zcela zjevně zasáhuto rozhodnutím jiným, a to rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X. Žaloba žalobce b) proti rozhodnutí ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, ve věci námitek žalobce a) byla tedy podána osobou zjevně neoprávněnou, proto ji soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

36. Nakonec se soud zabýval žalobním návrhem žalobce b) na zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 4. 11. 2019, č. j. X. Před tím než mohl soud přistoupit k meritornímu přezkumu uvedeného rozhodnutí, musel k vznesené námitce žalobce b) nejprve posoudit, zda je přezkoumatelné. Podle § 68 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, obsahuje rozhodnutí výrokovou část, odůvodnění a poučení. Z odst. 3 uvedeného ustanovení plyne, že odůvodnění rozhodnutí musí obsahovat zejména úvahy, jimiž se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů, a dále informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Soud považuje za nutné zdůraznit, že je povinen zkoumat náležitosti napadeného rozhodnutí jako samostatného správního aktu a nikoliv v souvislosti s jiným správním aktem.
37. V námitkách ze dne 22. 10. 2019 žalobce b) uvedl, že provozovatelem zadržených zařízení a organizátorem soutěže Pegasus provozované jejich prostřednictvím byl právě žalobce b), nikoliv žalobce a), ten nebyl ani vlastníkem či jejich nájemcem. Tvrdil, že zadržená zařízení byla v provozovně žalobce a) umístěna na základě nájemní smlouvy uzavřené s žalobcem b), obsluhu zařízení a výplatu výher prováděl žalobce b) svými zaměstnanci a k tomu doložil jmenované listiny. Další námitky spočívaly v tvrzení, že soutěž provozovaná na zadržených zařízeních neobsahovala prvek náhody. Z napadeného rozhodnutí ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, je toliko zřejmé, že žalovaný nepovažoval žalobce b) za dozorovanou osobu ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách a pro zamítl jeho námitky jako podané osobou neoprávněnou. Z uvedeného rozhodnutí však není zřejmé na základě jakých skutkových zjištění tak žalovaný učinil, jaké právní úvahy jej k tomu vedly a jak se vypořádal s důkazními návrhy a námitkami žalobce b). Z těchto důvodů považuje soud napadené rozhodnutí ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, za nepřezkoumatelné a vyhověl žalobě žalobce b).
38. O žalobách bylo možné rozhodnout na základě skutečností vyplývajících z listin obsažených ve správním spisu, jehož obsahu se ostatně žalobci dovolávali. Nad jeho rámec neshledal soud potřebu doplnit dokazování dalšími listinami, které jako důkazy žalobci označili. Tyto listiny týkající se jiných správních řízení by nepřinesly do věci skutečnosti podstatné pro posouzení právních otázek, které byly soudem řešeny. Vzhledem k tomu, že se soud nezabýval podstatou soutěže Pegasus, bylo by i dokazování znaleckým posudkem

Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity nadbytočné.

VI. Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na shora uvedené soud žalobu žalobce a) proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. 130928-8/2019-560000-12, jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
a žalobu žalobce b) v rozsahu směřujícím proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. 130928-8/2019-560000-12, odmítl jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Soud považuje žalobu žalobce b) v rozsahu směřujícím proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, za důvodnou, proto zrušil uvedené rozhodnutí ředitele žalovaného pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
40. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za presumovaného souhlasu žalobců i žalovaného.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce a) se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
42. Žalobce b) se domáhal zrušení celkem dvou rozhodnutí, která musí být posuzována co do úspěchu věci samostatně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Afs 44/2015-23).
43. O náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce b) v rozsahu směřujícím proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. X, bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů, byla-li žaloba odmítnuta. S ohledem na to, že byla v tomto rozsahu žaloba žalobce b) odmítnuta, soud v souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o vrácení zaplaceného soudní poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč.
44. Výrok o náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce b) v rozsahu směřujícím proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. X, se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V uvedené věci měl úspěch žalobce b), soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce b) byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za zastupování ve výši 2 x 3 100 Kč za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby (§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování

právních služeb (advokátnítarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za tři úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Soud tak přiznal žalobci b) náhradu nákladů připadajících na jeho zastoupení ve výši 6 800 Kč a dále v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. částku odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem 8 228 Kč. Dále žalobci b) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč a žalovanému uložil, aby tuto částku zaplatil k rukám právního zástupce žalobce b) v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Liberec 4. únor 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobců: **a) SPORTBAR v.o.s.**
 sídlem Smetanova 881, Lomnice nad Popelkou

b) Developmet Trade s.r.o.
 sídlem Melantrichova 970/17, Praha 1 – Staré Město

 oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
 sídlem Kozinova 21/2, Šumperk

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Liberecký kraj**
 sídlem České mládeže 1122, Liberec 3

o žalobě žalobce a) a žalobce b) proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 1. 11. 2019, č. j. 130928-8/2019-560000-12, a žalobě žalobce b) rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 4. 11. 2019, č. j. 130928-9/2019-560000-12,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č. j. 59 A 4/2020-309 se v údajích o datu vydání **opravuje** tak, že namísto „Liberec 4. únor 2020“ správně zní „**Liberec 4. únor 2021**“.

Odůvodnění:

Při písemném vyhotovení shora označeného rozsudku zdejšího krajského soudu došlo k omylu v psaní, když rozsudek obsahoval nesprávné datum vydání, neboť bylo uvedeno datum 4. únor 2020 namísto 4. únor 2021, kdy byl rozsudek vyhlášen dle protokolu o hlasování označeným razítkem s datem vydání 4. únor 2021. Protože jde o zjevnou nesprávnost, postupoval soud podle § 54 odst. 4 ve spojení s § 55 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, a opravil zjevnou

písařskou chybu předmětného rozsudku vydáním opravného usnesení tak, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. únor 2021

Mgr. Lucie Trejbalová, v. r.

předsedkyně senátu